

Maade indeholder noget Lovstridigt, ikke ere afseverede, indseer Dyrigheden let, at dette kun hidrører fra en Forglemmelse eller Uagtsomhed fra Bogtrykkerens Side, og den er derfor tilbøielig til at oversee dette, og til underhaanden at gjøre Bedkommende opmærksom paa, at de maae opfylde deres Pligt. I Genhold til, hvad jeg saaledes har bemærket, skal jeg for mit Bedkommende understøtte de Forslag, der gaae ud paa at nedsette Minimum af de Mulcter, som nærværende Lovudkast indeholder.

Schow: Der er angaaende § 6 og navnlig angaaende den Ret til Beslaglæggelse, som er givet Justitsministeriet i denne Paragraph, at jeg ønskede at sige et Par Ord; der er i forrige Time af en æret Landssthingsmand (Bleichingberg) anført en Uttring i den forrige Rigsforsamling af en bekendt Journalist, som synes at understøtte den Mening, som den ærede Landssthingsmand søgte at forsvare, en Uttring, der er temmelig kort og ufuldstændig, og jeg sulde have megen Tanke om, at hvis den nævnte Journalist havde havt Leilighed til yderligere at udvikle sin Mening, vilde det have faaet et andet Udseende, men netop fordi disse Uttringer ere ufuldstændige, skal jeg ikke paa tage mig at give dem en anden Fortolkning end den, som er den tillagt. Men jeg er aldeles enig med den ærede Landssthingsmand, som fremførte disse Uttringer, i, at det er vigtigt at hende Journalisternes Tanke om saadanne Bestemmelser; thi det er jo bekendt, at den bedst føler, hvor Skoen trykker, som bærer den, og, da jeg nu, saavidt jeg veed, er den eneste Journalist her i Thinget, saa finder jeg Opfordring til at ytre mig om, hvorledes jeg fra Journalisternes Standpunkt troer at maatte betragte denne Gjenstand. Jeg kan da ikke sige Andet, end, at for mig og jeg troer vel for enhver nogenlunde friskindet Journalist staaer en Beslaglæggelse uden Lov og Dom, en Beslaglæggelse, der ikke er grundet paa en Retskjendelse, som noget, ja, jeg vilde gjerne bruge et mildere Udtryk, men jeg kan ikke finde det, som noget Modbydeligt. Jeg troer ikke, at min Dom i denne Henseende er hildet paa Grund af den Omstændighed, at jeg selv har været i det Tilfælde, at et Nummer af det af mig udgivne Ugeskrift er blevet uden Lov og Dom

lagt under Beslag. Vel bevægede det mit Sind ikke lidet, da det skete, og foranledigede mig til at ophøre med Udgivelsen af dette Tidsskrift; men nu betragter jeg Sagen, som jeg troer, aldeles rolig og kold; ja, jeg skal gjerne tilstaae, at jeg endog fra et vist Synspunkt betragtet, slet ikke er misfornøiet med, at hiint Nummer ikke kom i „Danst Ugeskrift“. Ved nemlig nu at efterlæse Artiklen i et Correcturark, hvilket er det Gæste, som jeg har tilbage af Arbejdet, saa seer jeg, at den nærværende Konge af Preussen er kaldet en dydig Monark, (Munterhed) og jeg skal ikke nægte, at det ikke er mig ubehageligt, at det ikke er optaget i et Skrift, udgivet under mit Navn. Men, — for at gaae til Sagen selv, — saa vil man maaskee sige, at § 6 ikke taler om Beslaglæggelse uden Dom, idet der nemlig tilføjede maa være en Tiltale og Action, og at der altsaa omsider maa falde Dom; men der er dog Tale om Beslaglæggelse uden Retskjendelse, og Skriftet kan saaledes blive henliggende under Beslag i lang Tid. Der kan nu tænkes 2 Tilfælde: enten er Skriftet allerede udbredt, og saa vil egentligt den hele Beslaglæggelse ikke virke noget Stort; det vil kun bevirke, at hvert Exemplar faaer 100 til 1000 Læsere istedetfor 1 til 10, — det vilde uden Tvivl blive hele Virkningen; hvis det derimod lykkes Dyrigheden at komme saa tidligt, at der intet Exemplar endnu er kommet ud, vilde man kunne udsætte sig for, at Skriftet ligger under Beslag et halvt, et heelt Aar, ja maaskee længere, og saa indtræder det, som for Forfatteren er saa ubehageligt, nemlig, at man ikke veed i Publicum, hvad hans Skrift indeholder. Vi have nu i 2 Aar været saa heldige, saagodt som ikke at have haft nogen Presseproces eller Beslaglæggelse. Jeg troer ikke, at jeg feiler, naar jeg mener, at baade Regering, Domstole, Forfattere og Publicum have befundet sig meget vel derved, og at virkelig den hele Pressetilstand har været hyggelig, naar vi sammenligne den med, hvad der tidligere fandt Sted. Vel har der jo ikke været Mangel paa Pressemisbrug; der har været ikke saa — det vil jeg gjerne indrømme; men jeg troer, at de allerfleste af dem ikke vilde have været undgaaede ogsaa under den